

[Clara Munck.]

aldrig modsat os, at de, der tjente mest eller havde mest, også betalte mest i skatter. De bidrager virkelig væsentligt til fuld folkepension, og det må være rimeligt, at vi i et samfund som vort kan nå den forklaring, der ligger i ordene fuld folkepension.

Jeg vil slutte med at sige, at med alt det, der drøftes inden for sociallovgivningen, har jeg en gang imellem undret mig lidt over, at regeringen i sin tid var så ivrig for at få socialforskningsinstituttet, som den da også fik i 1958, og hvis opgave netop skulle være at foretage undersøgelser vedrørende omsorg og forsorg, når man egentlig aldrig anmoder dette institut om at prøve at se den sammenhæng i sociallovgivningen, som både det ærede medlem fru Grethe Philip og den højtærede socialminister var inde på. Vi andre har fornemmelsen af, at vi kan risikere, at det bliver sådan, at hver gang vi har gennemført noget det ene sted, styrter vi hen til noget andet. Jeg mener, tiden er inde til, at vi på det sociale område må sætte os visse mål, om vi eventuelt skal gå over til ydelser i forhold til lønningerne, eller hvad vi nu kan finde på. Jeg kunne altså godt lide at vide, om socialforskningsinstituttet egentlig har så stor betydning, som man troede, da det blev gennemført, siden det aldrig nogen sinde bliver brugt af regeringen ved fremsættelsen af forslag vedrørende sociallovgivningen.

Chr. Madsen: Der blev heroppefra sagt noget om, at man var utilfreds med forhøjelsen af folkepensionen, som den er foreslået nu, og man kaldte det en offentlig understøttelse, der skal betales af de unge. Jeg forstår ikke, at man er så urealistisk at lægge sagen an på denne måde, hvis staten skal overtage inflationsrisikoen — og det siger man at den skal — for det har man gennemført til dels i indekstrakterne. Når man på den ene side siger det og på den anden side er utilfreds med, at den offentlige understøttelse, som man kalder folkepensionen, skal betales af de unge, er der noget ulogisk i det, for det, der sker ved indekstrakterne, er jo, at man forlanger, at den arbejdende ungdom og den arbejdende befolkning over skatterne skal betale den risiko, der er i inflationsfaren.

Svenskerne er mere realistiske. De siger

klart og tydeligt, at alle udgifter til pension, uanset om det er statspension eller kommunal pension, eller det er hele deres tillægspensionsordning, skal betales over produktionen, og arbejdsgiverne betaler størstedelen af udgifterne til denne tillægspensionsordning. Meget groft fremstillet betaler i Sverige arbejdsgiverne lidt over halvdelen af de samlede udgifter til Arbejdsmarkedets Tillægspension, medens den anden halvdel betales over skatterne. Svenskerne er mere realistiske, end vi er på dette område, men forhåbentlig kommer det også her i vort land. Det er jo regeringens ønske, at man skal arbejde sig hen til den svenske ATP-ordning.

Et par bemærkninger til den højtærede socialminister, der siger, at der skal være helhed i systemet, og dermed mener han pensionssystemet. Det er jeg enig med ham om, men det varer noget, inden man kan opnå denne helhed, og der vil blive meget besvær på vejen fremad. Der står i betænkningen om Arbejdsmarkedets Tillægspension på en af de første sider en statistisk tabel, der fortæller, at en faglært arbejder i pension får 33 pct. af sin slutløn. En ufaglærts dækningsprocent er 41, og en tjenestemand i 3. og 4. lønklasse får 76 pct. Der er jo et vældigt spring mellem den faglærte og den lavere lønnede tjenestemand, et spring fra 33 til 76 pct. Hvis der skal være helhed i systemet, må disse procenter nærme sig hinanden, og skal det ske, må folkepensionen til den langt overvejende del af folkepensionisterne hæves betydeligt. I lovforslaget er der et regnestykke, som viser, at det koster 335 mill. kr., når ordningen er fuldt gennemført, at afskaffe fradragsreglerne, mens det koster 237 mill. kr. at forhøje folkepensionen til de omtalte 85 pct., når ordningen er fuldt gennemført. Der er altså 335 mill. kr. på den ene side og 237 mill. kr. på den anden side. Så ses det let, at man godt kan komme på den tanke, at det er et urimeligt forhold, og at det burde have været omvendt; der burde have været tale om mindst en fordobling af de 237 mill. kr. til de 85 pct. af folkepensionisterne, der stort set kun har folkepensionen at leve af. Jeg har imidlertid fået den opfattelse både af lovforslaget og af den højtærede ministers tale her i salen, at ministerens mening er, at man